

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизува сѣна сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидѣта; нѣмъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидѣта. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надисуватъ-са до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за въстникъ. Подписката за спомоществаніята става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на въстникъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Преди три недѣли, царското правителство обнародува бюджетъ на приходити и на разносцити за година 1280 (1865—1866). Това обнародуваніе заключава:

1° Царското прѣдѣ което одобрява предложени мѣрки;

2° Репортъ на Н. В. Голѣмѣтъ Везиръ до Н. Ц. В. Султанъ.

3° Репортъ на Н. П. министъръ на финанцити до Н. В. Голѣмѣтъ Везиръ;

4° Общата таблица на приходи и на разносцити за годината 1280 сравненіи съсъ приходити и разносцити на 1279 година, други таблица за приходи, за смалѣванія на разносцити на сегашната година и за ветхиятъ плавателенъ борчъ.

Тѣ различни документи сѣ отъ единъ високъ интересъ: тѣ ни правятъ да познаемъ важнити улѣшненія които сѣ увѣдоха въ финансовото управленіе отъ въскачуваніето насамъ на тронъ на Н. Ц. В. Султанъ Абдулъ-Азизъ; тѣ доказуватъ голѣмити слѣдствія които са сполучиха презъ тѣ послѣдни три години и потвърждаватъ найсетѣ благоприятното положеніе на финанцити на имперіята.

Репортъ на Н. В. Голѣмѣтъ Везиръ и на Н. П. министъръ на финанцити сѣ съчинени съсъ една чистота, съсъ една точностъ, съсъ една чистотѣ неопровергательни; тѣ не криятъ никакъ отъ мѣнотити на сегашното положеніе и бѣдното; тѣ ги показуватъ съсъ една съвършенна законностъ и представятъ най-серьознити сръдства за да ги разрѣшатъ.

Съчиненіето и обнародуваніето на годишнити бюджети сѣ самичкити мѣрки които могатъ да поставатъ наредбата въ финанцити на една имперія. Тѣ даватъ сръдства за да знаятъ силити и товарищата на царството, да сключатъ разносцити съсъ приходити и да не са троши по-много отъ колкото го позволяватъ сръдствата.

Една финансова редовностъ въ смѣнити можн сама да развѣе благоденствіето на царството за въ малко врѣме. Редовнѣтъ ходъ на правителството има едно рѣшително вліяніе въ работити на хората. Въ голѣмити европейски царства, бурсата на общенароднити дѣйствія са е сѣкоги глѣдала съсъ правда като термометъръ на народното богатство. Когато общенароднѣтъ борчъ е нуменуванъ на едно въскачено теченіе, търговіята бива цѣлѣтлива, благоденствіето бива на сѣкъдѣ. Нѣ щомъ сѣлѣмъ, вѣманіето на алашъ-вершити тѣжи върху сичкити работи и докарува една търговска криза.

Турція са управлява отъ единъ Князь мѣдъръ и просвѣтенъ на когото енергическата воля има за единѣакъ предметъ благополучіето на своити подданици. Нѣговити съвѣтници, избрани отъ помежду най достойнити, сѣ въодушевени съсъ доброто и сѣ патристически чувства; тѣ сѣ съвършено прѣдадени на политиката на августивіятъ си господаръ; тѣ праватъ най пофалителнити усилія за да исполнатъ намѣреніята и желаніята на Н. Ц. В. Султанъ.

Когато Н. Ц. В. Султанъ Абдулъ-Азизъ са въскачи на тронъ, финансовото положеніе на имперіята бѣше отъ най критическити и отъ най тежкити. Напрѣшното правителство бѣше принудено да наплати кѣимѣта за два милиона гроша за да посрѣтнѣ нуждити на царството.

Това кѣимѣ не са забави да претѣгли едно огромно унижовеніе на цѣнити; то докарѣ щети и зарари въ сичкити операціи на хазната както и въ сичкити търговски спомощенія.

Отъ друга страна хазната са товарене съсъ единъ плавателенъ борчъ отъ три милиона кесѣи. Сѣкълдисуваніето на правителството тежеше страшно върху царството и усакашаше сичкити алашъ-вершити.

Това бѣше доста за да покажи невъзможността да са слѣдува тоя финансовъ тертипъ; коренни прѣобразуванія бѣха необходими. Н. Ц. В. Султанъ на въскачуваніето си на тронъ позна опасността; той предписа важни мѣрки които са туриха въ дѣйствіе съсъ способностъ и съсъ благополучіе и които дадоха най задоволителнити слѣдствія.

Кѣимѣто са заплати и запрѣти: плавателнѣтъ борчъ са заплати почти сичкѣтъ и днесъ не остава друго да са плаща осѣтъ единъ остатѣкъ отъ 200,000 кесѣи отъ огромната цѣфра на три милиона.

Благодареніе на тѣ мѣрки, финансовото положеніе на имперіята са до толкостъ улѣсни щото 1° приходи на година 1280 заминуваха повече отъ 232,060 кесѣи приходи на годината 1279; 2° чи бюджетатъ на екзерсизъ (отрѣдено ваде за отплащаніето на данѣцити) 1280 са плаща отъ единъ остатѣкъ повече отъ 36500 кесѣи.

Редовната служба на разносцити щеше да са намѣри прочее съвършенно усигорена ако приходи на екзерсизъ 1280 са плаща редовно презъ годината. Нѣ по злочастіе това не можѣ да стани тѣй, защото отъ цѣлата цѣфра 3,242,190 кесѣи, сумата на приходити отъ сегашната година, царс-

кото правителство нема да прибѣре за 1820 година осѣтъ 2,535,000 кесѣи; косурѣтъ не ще можн да са прибѣре осѣтъ въ теченіето на идѣщата година.

Тѣя забавѣ на плащаніето на приходити отъ единъ екзерсизъ е едно голѣмо затрудненіе за царското правителство и го принуждава да прибѣгнува до прѣврѣменити заѣми.

Прочее желателно е щото сичкити народи покорени на имперіята да са плащатъ редовно данѣцити въ теченіето на годината за да са улѣнява финансовото управленіе на царството, за да са доволи на правителството да тури въ дѣйствіе тѣжкити проекти на народното улѣшненіе необходими за благоденствіето на земята.

Данѣкъ е единъ благодѣтеленъ изворъ който дава силата и животъ на цѣлъ народъ. Осѣтъ тоя данѣкъ е още, когато са плаща редовно, единъ немѣгрѣшителенъ знакъ за едно общо добро благоденствіе което заѣща сѣкоги да са умѣнява.

Да дава сѣкоги на правителството сръдствата за да прави добро; да го изважда отъ тѣжкити товарища на прѣврѣменити заѣми; да го улѣнява въ исполнѣваніето на нѣговити патристически поам, и заѣчасъ Турція ще са напълни съсъ различни съобщителни пѣтища, необходими за успѣхъ на землѣдѣліето и на търговіята, които ще убогатѣтъ значително платѣити на данѣцити.

Прочитати въ Куріе д'Ориѣнтъ.

Презъ тѣ послѣдни дни въ сръцката патриаршія имѣе твърди шумни засѣданія. Басаяло са за да са поправятъ вещественити условія за съществованіето на духовенството.

Подструвачити на тоя измѣненіе сѣ патриархъ, синодъ и много други чиновници. Смѣсеніятъ съвѣтъ и народъ отблѣснѣватъ предпріятото нововѣденіе.

Нѣй помнятъ чи, като са отчая за прѣбрѣненіето на повѣтъ извѣрѣденъ данѣкъ, грѣкѣтъ патриархъ са прѣтѣче до царското правителство и, слѣдователно до написаніето на гражданскити чиновници отъ провинціи за да принудатъ оня дѣто ще плаща тѣ данѣцити.

Тѣя мѣрка, въ идеята на оня които и подсториха, била казувати, единъ прѣготѣтеленъ опитъ за да прѣстигнатъ на нововѣдѣніето за което са касѣи.

Ето въ какво са състояло тѣ нововѣдѣніе: царското правителство щѣло да у-сигори на грѣкото духовенство една отрѣ-

дена заплата която щяло само да прибира отъ членовити на православната черква.

Българити които употребаватъ на патриаршеската властъ не ще сѣятъ никакъ да са въспротиватъ на властѣта на Султанта и свърската на данѣтътѣ ще спомогни за да възбрани религиозниятъ раздоръ който застанаха Българити.

Въ последниятъ си брой Свѣтътъ кѣтъ обнародува слѣдѣщиятъ членъ. Въ нѣго той раскрива положението на работити. Нашити читатели ще сторатъ добръ ако го сравнатъ съсъ членовити му обнародувани въ напръшанити му бройови, за да видѣтъ колко голѣми сѣ биле нелѣжити на нашити чорбаджии.

Петъ години наближаватъ все да са свършатъ, откакъ Българити, по желание за едно по добро управление на черковити и народити си работи и по рѣвноста за развитието и напръдваніето си, направиха по рѣшителни стѣпки и начнаха по настоятелно да дѣйствуватъ да си промѣни досегашниятъ редъ на работити по черковно-народното нѣтъ управление, като нагубенъ за тѣхъ и недостаточенъ.

Думити: отдѣленіе отъ така на рѣчената велика черква и народна независима иерархія изражаваха отъ най-напръшъ това желание на нашитъ народъ. Слѣдъ малко обаче като са видѣ, чѣ нѣмало отдѣленіе отъ вселенската патриаршія не ще може да са сполучи и независима народна иерархія не ще може да са основе, нашити исканія прѣхна по нелѣжити по ограниченъ видъ и ся заключиха въ прѣдѣлти на единъ осемъ точки, отъ които съсъ първата поискахм да участвуваме въ набраніето на вселенскитъ патриархъ „споредъ многочисленността си“, съсъ втората да са напратъ въ свѣтлѣтъ синодъ шестъ владци Българе, съсъ третата, четвъртата и петата да ся състави и да ся припознае отъ правителството единъ смѣсенъ свѣтътъ за насъ, който да разгѣжда сичкити работи на българскитъ народъ, които ся не касатъ до вѣрноповѣданіето“ и да „има право да извѣщава и молити правителството за сѣка една работа“; съсъ шестата и седмата да ся избиратъ владци нѣ отъ епархити и да ги назначава свѣтътъ ни, и най-послѣ съсъ осмата да нѣмъ са опредѣли заплата, съобразна съсъ степенѣта на сѣниго отъ тѣхъ.

Нѣй поискахм црво народна иерархія, защото мислѣхм, чѣ като и добиѣмъ, ще са освободимъ отъ натисканіето на Гърцити и отъ прѣвѣствіята, които ни са тѣ турли да не са развивани свободно по възникъти си и по особити исканія на състоителнѣ си, и ще можемъ да узаконимъ за себе си редъ, който да са рѣшава за развитието и за напръдваніето ни.

Нѣ отнато ся отхвърли това наше исканіе, нѣй са турихм да мислимъ, като какво можемъ да поискамъ, щото когато ни са даде то, да можемъ лесно да гонимъ чѣмъта си, свѣтътъ вещественното и нравственното ни развитіе и напръдваніе безъ прѣвѣствіе отъ Гърцити. Като таквои нѣй намѣрихм да поискамъ 1, да участвуваме въ избраніето на патриархъ споредъ многочисленността си, съсъ мисль, чѣ кога са узакони да земамъ нѣй таквои участіе въ избраніето на главнитъ религиозенъ началникъ, кой ще бѣди човѣкъ, на когото нѣй ще имамъ доверчивостъ и, ако не друго, поне не ще бѣрка на доброто ни; 2, да сѣ половината отъ архіеренти въ синодѣтъ Българи, щото да можемъ да мислимъ, чѣ тоа духовно тѣло не ще може да злоупотреблява никака властѣта си въ наша повреда, нѣ напротивъ, колкото и да

е, ще бѣди принудено да пазѣ правдата по сичкити черковни дѣла, които ся касатъ до нашитъ народъ; 3, да ни са даде право да ся съставимъ нашъ си особень свѣтътъ състоищъ отъ наши си български духовни и мирски лица, съсъ надѣжда, чѣ таквътъ единъ свѣтътъ не ще има причина да прави онова щото е вредително за народѣтъ ни, нѣ ще по възможности да са старае за доброто му, колкото му са позволява и иде отражи; 4, да ся избирами сами по епархити владци, защото мислѣхм, чѣ кога имамъ таквои право, сѣка българска епархія ще ся избира за владика не само Българиятъ, който да може да поучава стадоотъ си по възникъти му и да не му мисли зло, нѣ и човѣкътъ способенъ и добродѣтеленъ, който да можѣ самъ да прави добро и паствѣтъ си да подбужда на сѣко ползѣно и душеспасително дѣло, и 5, сѣки митрополитъ или епископъ да ся има опредѣлена заплата, за да прѣстанѣтъ досегашнити принужденія и грабителства.

Четири години скоро ще са напрънатъ отъ какъ исканіето ни за отдавна народна иерархія ся извѣни на горнити осемъ исканія и отъ какъ тѣзи исканія ся подадохъ на Високата Порта съсъ едно прошеніе отъ страна на нашити представителнѣ, които бѣха са испратили тогава въ значително количество отъ епархити. Нѣ и до сега не ни са даде нито въ избраніето на патриархъ да участвуваме по многочисленността си, нито въ синодѣтъ да имамъ шестъ наши владци, нито особень смѣсенъ свѣтътъ, който съсъ припознаието отъ правителството да „разгѣжда частити работи на българскитъ народъ“, нито владцити си по епархити сами да избирами. Само послѣднити ся туриха подъ заплата споредъ както и колкото бѣше наредилъ приарѣвненіятъ свѣтътъ, който бѣше са съставилъ въ патриаршіята и заработи сегашнити уставнѣ и който Гърцити нарѣкоха народно събрание.

Ще ли ни са даде нѣщо за напръшъ и какво ще ни са даде и кога ще ни са даде, нѣй нищо положително не можемъ да кажимъ на читателити си. Имали сѣмъ до сега надѣжда и отъ сега пакъ ще имамъ, и тѣмъ надѣжда сѣмъ и имали и ще имамъ само на отеческото и славноио привѣтство на Н. Ц. В. Султанътъ, а нѣ, безъ сѣмѣниѣ, на патриаршіята и на сичкитъ ови сонѣтъ отъ владци и мирнинѣ, които държатъ въ рѣцѣти си нѣйнити работи и които сѣмъ припознаиъ наши противникъ. Да останѣше само на тѣхъ, тѣ сѣмъ готови на драго сърце да ни зематъ и онова щото нѣмамъ, а нѣ нѣщо да ни устѣпѣтъ, каквото и зѣха назадъ петнайсетъ тѣ точки, макаръ тѣ и никога да не са бѣха изпълнили, нѣ си оставахъ за сѣкога на хартиѣ.

Нѣ таквииз ли са нашити исканія, щото когато само тѣ ни са дадѣтъ, можѣтъ да трѣпѣтъ и ще трѣгнатъ неспрѣменно, каквото мислимъ сега, сичкити ни народни и църковни работи на добръ и напръдъ, а въ противенъ случай всичко е загубено?

Нѣй сѣмъ загатнахм и другити пѣтъ този въпросъ, а сега искамъ да обрѣнемъ еще по много врѣхъ него вниманіето на нашити читатели.

Искамъ да участвуваме въ избраніето на патриархъ споредъ многочисленността си. Правдѣна ни е, която сѣкога ще дѣримъ и искамъ. Нѣ какво голѣмо нѣщо може да направѣ въ сегашното врѣмѣ единъ патриархъ? Споредъ какво са наредили Гърцити въ уставити и споредъ какво и трѣбува да бѣди, той нищо не може да предпрѣмѣ и рѣши безъ съгласіето и одобреніето на синодѣтъ или на смѣсеніятъ свѣтътъ.

За това и трѣбува да имамъ нѣмъ, сѣкии ще прибѣрза да помисли, въ синодѣтъ шестъ владци, понеже синодѣтъ ще държи сега властѣта.

та. Истина, трѣбува и пакъ трѣбува. Нѣ като какви работи разгѣжда синодѣтъ и какво той прави? Сега за сега той избира владцити и ги назначава, сѣди виновити отпосредъ тѣхъ, както можѣ да сѣди и сѣко друго духовно лице, кога би му са принесла жалба отъ нѣкого, разгѣжда давин по жененіето и развѣжданіето, грижи са за богословското на островъ Халки училище, може да испитува сѣка една вѣрноповѣдна работа и сѣки единъ вѣрноповѣденъ въпросъ, по ученіето и правилата на черковната, можѣтъ би да са погрижи и за възвишеніето, то на духовенството, и толкостъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

БЪЛГРАДЪ. 27 ДЕКЕМВРІЯ. Азъ приѣмамъ отъ Алексинацъ нѣколко подѣрѣности върху малката експедиція която Н. П. Митаадъ-паша прѣди нѣколко врѣмѣ направи за да тури въ пѣтитъ едно число албанашки хайдути отъ нѣмѣното Мерицѣ.

Това поло-диво племе което занимава единнайсетъ сѣла (212 къщи) отъ казата куршунли върху границата Пристина като са оставило на внушеніята на единъ спѣхъ Мехмедъ Тамава, не рачилъ да са покори на бойрутѣята на управителитъ и поискалъ да са въспротивъ съсъ оржіята сръпцу запѣтѣята проводени за да настанѣтъ редѣтъ.

Митаадъ-паша отишел сръщу тѣмъ бунтовникъ на чело на едно отдѣленіе командувано отъ Сидѣ-бей и хаджи Али бей. Острашени отъ тая сила, арнаутити притекли да са подчинѣтъ. Мехмедъ и нѣколко други разбойникъ са заведоха на Нишъ. Дѣто ще са сѣдѣтъ. Пашата слѣдъ като оставилъ нѣколко поиска въ казата на Куршунли си отишелъ на Нишъ когото оставилъ подиръ нѣколко дѣна за да отиди на Русси.

ЕДРЕНЕ, 2 ЯНУАРИЯ. Годишнитѣ испитанія на приготвителното военско училище станаха на 31 прѣминалаго въ прѣсѣтствіе на мѣстнитѣ власти, на консулското тѣло и на религиознитѣ главатарѣ отъ сичкити общини.

Подиръ испитаніята (стана раздаваніето на награди, числото на ученицити дѣто зѣха награди бѣше значително. Това тържество са склучи съсъ едно слово съобразно съсъ обстоятелствата което приказѣ единъ отъ ученици и съсъ една песнь която испѣха сичкити ученици въ честь на Н. Ц. В. Султанътъ.

Като са отгѣгляха, прѣсѣтственицити здрависаха живо управителѣтъ и тѣлото което учи на училището, за доброто египетѣ на ученицити, тѣхнитѣ успѣхи и добріятъ ходъ на тѣхнитѣ учениѣ.

Арифъ-паша, главенъ управителъ въ Едрене са учакува отъ дѣнь на дѣнь.

САЛОНИКЪ, 8 ЯНУАРИЯ. — Гръцкіятъ консулъ отъ нашитъ градъ са промѣни. Незнайни причинити. На нѣговото мѣсто са отрѣди Г-нъ Мениси. Миналата сѣбота той направи официалната си визита на управителѣтъ, който бѣше придруженъ съсъ кортежѣтъ си, Мехмедъ Акѣвъ паша му направи както и на кортежѣтъ му най отличното прѣмѣнаніе.

На сѣщиятъ дѣнь Г-нъ Мениси направи тѣмъ сѣщо визити и на агентити на чуждити сили, агенти представени въ Салоники.

На другитъ дѣнь, по случай на новата година, гръцкіятъ консулъ прѣи на кащата си поздравленіята на пашата, които му са представили отъ единъ особень проводникъ, поздравленіята на членовити на консулското тѣло, на гръцкото духовенство както и на сичката грѣцка колонія.

Кавалеритътъ Лагоска, руски консулъ

тува и който бѣше въ Цариградъ, преди два мѣсеца почти, са върна тѣ дни на мѣстото си.

Въ вторникъ вѣчерта приятелити на единъ грѣкъ който живѣеше въ махлата на свѣти Никола като не го виждади да излизва отъ тѣхъ си, са уплашиха да не би да е станало нѣкой случка и отидоха да ударятъ вратата на удаята му за да са увѣратъ. Нѣ като неможаха да зематъ никакъвъ отговоръ тѣ влязха въ удаята му съ съ сила и го намѣриха умрѣлъ въ атакѣтъ си. Нѣ далече отъ нѣго, са намираще единъ мангалъ който не бѣше са разгорѣлъ още добръ. Види са работа да е умрялъ отъ нѣго.

Врѣмето, което бѣше много добро отъ нѣколко дена насамъ, са развали пакъ. Небето пакъ са заоблачи, и споредъ сѣко виждане дъждѣтъ нѣма да са забави отъ да не вали.

ЕДРЕНЕ. 12 ЯНУАРИИ. Новиятъ управителъ на тая провинция пристигна днесъ. Ето нѣкой подробности върху дочакуваніето което му са направил.

Когато са научиха тука чѣ Арифъ-паша билъ много на близо до Едрене, мѣстното население, религиознитѣ главари на сичкитѣ общини, мюсюлманското духовенство и сичкитѣ първенци отидокоха до вратата на градътъ дѣто са намираща вече войски отъ различни оружія въ гарнизонъ тука, и една голѣма частъ населѣніи.

На пристигнуваніето на Н. П. Арифъ-паша едно тѣло отъ войската музика изсвири нѣкои свирни и радостѣта която възбудила насѣненіята са познаваше отъ възхитителнитѣ възклициания.

Арифъ-паша, следъ като отговори на привѣтствіята които му са отправиха трѣгна за коначѣтъ си. Н. П. са предшествуваше отъ единъ ескадронъ кавалери, едно отѣделение запіетѣ отъ мѣстнитѣ начальства, отъ първенци и най-сетѣ отъ сичкитѣ онія които бѣха отишли да го посрѣщнагъ. Единъ батайонъ зулѣи служеше за кортежъ. Тоя вечеръ цѣлъ градъ ще са освѣтили по причина на ражданіето на Н. Ц. В. Султанътъ.

Врѣмето е много добро.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Г-нъ Фулдъ, министъръ на финанцитѣ въ Франция подальъ веќе годишниятъ си рапортъ на императорътъ. Въ тоя рапортъ той дава едно изложение почти пѣлно за главнитѣ елементи на финансовото положение на Франция.

Сичкитѣ европейски вѣстници обнародуватъ и разгледуватъ тоя рапортъ. На сѣкадѣ той произвѣлъ едно благоприятно впечатлѣніе. Ето какъ са изражава за него английскитѣ вѣстникъ Морингътъ Постъ:

„Нѣй неможимъ отъ да не забѣлжимъ чѣ тоя рапортъ представя сегашното състояние на финанцитѣ и надѣждити на бѣдността подъ единъ твърде благоприятенъ день. Нѣй не са съмнѣвами щото, ако проектътъ на Г. Фулда за постепенното смалѣваніе на пѣрвенциитѣ разности за бой са изсѣватъ, да не би да вѣма голѣми умалѣванія въ вергитѣ. Нѣй сми въ едно мирно врѣме и нѣй не виждами нищо което да можѣ да смѣти то ва мирно врѣме. Европа можѣ съ съ сѣка увѣренностъ да тури сабиата си въ каиѣта.

Вѣстникъ Стандаръ казува чѣ рапортътъ на Г-на Фулда е най добриятъ който тоя правителствени човѣкъ е представялъ на императорътъ. Тоя рапортъ, притурѣ рѣшеніятъ вѣстникъ, не ни показува нан-

стива едно право смалѣваніе на вергитѣ, нѣй пѣкъ едно освободѣваніе на общенароднитѣ борчи; нѣй той ни прави да предчувствува ми чѣ въ 1866 са е турило веќе равновесието въ финанцитѣ, нѣй на едно условіе; това условіе е щото мирътъ да са дѣржи въ Европа и да са въздѣржа сѣка експедиція, било на Западъ, било въ Истокъ.

Единъ други вѣстникъ Морингътъ Хералдъ дава и тоя одобряваніето си на французскитѣ министъръ на финанцитѣ.

Ле Даван Телеграфъъ потвърдява чудотворнитѣ чаркѣ които въ французската търговія отъ настояваніето насамъ на царското правителство и благоденствіето което излѣзе отъ него. Народътъ, казува той, загуби старити си обичаи да си криѣ парити въ сѣндѣци: той ги туря сега въ общенароднитѣ фондови. Тѣй сполучи цѣлъ народъ да са ползува отъ благоденствіето на царството.

Зевенингъ-Старъ са изражава както слѣдува:

Г-нъ Фулдъ отдава честитѣ слѣдствія на положеніето на повѣреніето което вдѣхнува правителството и на миролюбивитѣ чувства които Европа познава сега да сѣ чувствата на императорътъ Наполеона. Финанцирнитѣ заслужа похвали за надѣждити и за слѣдствія които излѣзоха отъ нѣговото управление, нѣй нѣй не трѣбува да забравимъ колко сми дължни нѣй за тѣхъ и на способността и подбужданіето на царятъ.

Естествено единъ добръ народъ желай благоденствіето на сичкитѣ си съседници, и единъ мѣдъръ народъ знаѣ чѣ то ва люцко благополучіе трѣбува въ нѣкакъвъ видъ да противѣдѣствува на нѣговото. Нѣй едно чувство по лично управлява безъ съмнѣніе Англитера когато желае тѣ щото Франция да бѣди честита и нѣйнитѣ финанции въ добро състояние.

На тѣя различни мнѣнія, нѣй ще притуримъ и извлѣченіето на една кореспонденция отъ Лондра отправена на Ажансѣ-Хавасъ.

Англишката преса разгледува на дълго рапортътъ на Г-на Фулда и го одобрява на сѣкадѣ. Въ нѣго тя вижда една законностъ и една свободностъ, и очевидно е чѣ Г-нъ Фулдъ е изложилъ истината и нищо друго освѣнъ истината. Макаръ и да е значителенъ, недостатѣкътъ не са е угодилъ, а напротивъ той ще са смали. Нѣй най важната страна е чудното благоденствіе на Франция, бързото развѣтіе на нѣйната индустрия и на нѣйната търговія както и умножаваніето на нѣйното богатство.

Засѣданіето на англишскитѣ парламентъ ще са отвори на 7 Февруарія. Това ще бѣди послѣдната година за законното съществуваніе на парламентътъ. Ако са истече мирно, рѣшеніето ще са произнесе на есенъ. Нѣй увѣрѣватъ чѣ оппозиціята, само и само за да управява главнитѣ събрания, са испитаа да забрани ходѣтъ на кабинѣтътъ; правителството щѣло да представи тогива бюджетътъ и щѣло да разрѣши камарата на общинитѣ, слѣдъ разискуваніето на дѣнѣцитѣ.

Правителството щѣло да предложи единъ бюджетъ за бой, нѣй по-малко значителенъ. Издѣлѣнитѣ ще са отправятъ върху материалътъ а нѣй върху нѣкакво важно смалѣваніе на войската. Положеніето на правителството на съединенитѣ Щати възражава да стани едно серіозно обезоружѣваніе.

Въ най католическитѣ страни, окръжното писмо на Папата произвѣло едно лошаво впечатлѣніе. Лионскитѣ вѣстникъ Жюурналъ де комѣрсіо са изражава слѣдующитѣ начинѣ:

„Периодическата преса като са ползува нѣтълно отъ слободата си, обнародува окръжното писмо на Папата. Нѣй са надѣва ми обаче пѣи по-добръ нѣй сми увѣрени чѣ португалското правителство не ще да даде царското упѣномощеніе на тоя документъ на когото разрушителнитѣ доктрини поврѣждатъ основитѣ на конституціята ни и сѣко наше право. Нема днесъ, въ просвѣтеніятъ свѣтъ, една само католическа дѣржава която да исповѣдува ученіята на папското окръжно писмо; пѣма нити едно правителство което да можѣ да ги прѣими.

Въ Неапль станааа една работа когото ле ще очуди никакъ онія които познаватъ духътъ на италианската младежъ нѣмъ Римъ. На 7 настоящаго, сутренѣта много билети са залѣпили върху портитѣ на Университетътъ. Въ тѣя билети сѣй викалъ младежътъ да прѣсѣтствува на една голѣма демонстрація отрѣдена за пладѣя.

Дѣйствително на отрѣденіятъ часъ младитѣ момѣти, събра ми въ едно доста голѣмо число, изгори ми на статуята Жюрдано-Вруно окръжното писмо на папата и сѣлабиостъ му въ срѣдъ живи възклициания.

Англишката преса извѣстѣва чѣ единъ новъ заемъ отъ 6,000 лири стерлинги щѣло да стани за смѣтка на италианското правителство, нѣй чѣ третѣята частъ отъ тѣя сума ще са ладе на лондришката бурса. Тоя заемъ ще са гарантирува чрезъ завладѣаніята на куроната на когото продажбата е рѣшена.

Нѣкой-си европейски вѣстници хортѣваха преди нѣколко врѣме за несъгласіето което царуваа помежду прускитѣ и австрійскитѣ съдѣати. Ле Меркуръ д'Алтона извѣстѣва една силна кавга която станааа въ едно общенародно заведѣніе отъ тоя градъ и по слѣдствіе на което много съдѣати сѣй ранили тешко. Макаръ и да са захмѣрки отъ войнскитѣ власти и на дѣта народа, тѣя сцени на насиліето са поднови ха пакъ.

Писмѣтъ отъ Атина, има почти единъ мѣсецъ, чѣ Г. Ерекинъ, английски министъръ при грѣцкитѣ дворѣ, отправилъ до лордъ Руселъ една депеша върху сегашното състояние на кралството. Въ тѣя депеша било казано, помежду другитѣ, за нѣкой демократически желанія които отъ врѣме на врѣме са подѣвѣватъ било въ столицната, било въ провинциитѣ.

За отговорѣтъ на тоя рапортъ лордъ Руселъ отговорилъ на царикитѣ представителъ въ Атина едно твърдъ категорическо писмо въ което му убѣдва чѣ англишкото правителство, съгласно съ съ другитѣ силѣи покровитѣ...

гравество свободно и независимо осъществяват под следващите условия:

1° Чи тя трябва да се управлява от един конституционален цар.

2° Чи тоя цар ще бъде Георги I когото народът избра, когото силите покровителски припознаха и въ полза на когото тѣ склониха за присъединяването на юнйските острови.

Таквост е съдържанието на депешата на Лордъ Русела на която ясността прави безполезно също разглеждане.

На минутата когато вистинците от гравитъ им нависнават чи смесената комисия учредена съсъ цель за да пригледя сенетити на притѣжанието на посветенити манастири отложила заседанията си за петъ Марта, ний мислимъ чи нашити читатели не нѣтъ да четатъ безъ интересъ следуюцити подробности върху нѣкои случаи които станаха отъ когато рѣчената комисия зафама работити си тѣй също както и върху сегашното положение на работата за която са натварн да сключи.

Знаимо е чи когато въ началото на заседанията представителити на свѣтлти мѣста са поканиха отъ комисията за да й представятъ сенетити на манастирити, тѣ додахъ, следъ едно доста дълго разискуване, единъ официаленъ отговоръ на когото съдържанието е следуюцето.

Вселенскитъ патрикъ, патрикътъ александрийски и архиепископътъ отъ свѣта Синая мисляха чи е удобно да са представятъ сенетити изискани отъ комисията, нъ чи бѣше нужно въ сѣщото време да я поканятъ да турѣ въ дѣйствиѣ сключуванити на протоколити относително за мѣрцити собствени да усигурятъ приходити на посветенити манастири.

Отъ друга страна, антиохійскитъ патрикъ, иерусалимскитъ патрикъ и представителити на религиознити общини отъ Свѣта-Гора съгласни щото сенетити за притѣжанието на манастирити не требуваще да са представятъ на комисията освѣнъ когато рѣчениятъ протоколъ та турѣ въ дѣйствиѣ.

Това послѣднѣо мнѣние са видѣ като еднинъ отказателенъ отговоръ отъ комисията която покани въ сѣщото време съчинителити на първото предложение да са изтъкуватъ върху терпимѣтъ за представяніето на исканити документи.

Тѣя прелати отговориха че нѣтъ са вижда щото оригиналнити документи требуваще да са представятъ два или три нѣтъ съсъ една копия и единъ прѣводъ въ дуплика, и чи комисията требуваши да проводи непосредственно оригиналити на главатарити на манастирити като задържи една копия и единъ отъ прѣводити. Международната комисия като видѣ това предложение като единъ отрицателенъ отговоръ, представителити отъ свѣтлти мѣста протестуваши официално сръщу това прѣтълкуване и проповодникътъ имъ явсѣкнѣлъ отъ да присѣдѣствува въ заседанията на рѣчената комисия.

Тѣя послѣдната не са развали обаче и продължи работити си на които Г-нъ Негри зема участіе презъ тѣя послѣдни днѣе като снабденъ съсъ полномощіе отъ молдо-влашного правителство. Казуваъ чи трѣгуваніето на Г-нъ Негри, който са повика въ Букурещъ за да председателствува законодателното събрание, причинило отлаганіето за неото говорихми по-горе.

Като че чакани по подрабни създенія да ни са дадатъ върху послѣднити заседания чи международната комисия за неото хортува чи нѣй извѣстими съсъ сама скромность сѣз-

дуиоцити редови отъ Кореспонденсъ Женеералъ:

„Генералъ Игнатіевъ, руски посланикъ бѣше предложилъ едно сключуване споредъ което черковити и манастирити требуваще да са повърнатъ и началото за възнагражденіето да са усвои само за свѣтскити мюлкови.

Това предложение не са одобрило нити въ Лондра, нити въ Парижъ. Това разделяване като не са съгласява съсъ положеніето, понеже по-големата частъ отъ манастирити не сѣ обитаватъ отъ калугери, нъ отъ единъ управникъ който управлява приходити. Това предложение като са отбѣкснало, вѣроятно е чи ще са усвои началото на възнагражденіето за сѣикити фанати мюлкови.

СЪВКАВИ НЪЩА И НОВИНИ.

По царска заповѣдъ: Н. П. Весимъ-паша, председателъ отъ свѣтатъ на адмиралството са въскачи на чинътъ мюширъ и са наименова Капитанъ-паша, наместо Мехметъ паша на когото смъртъта извѣстихми.

— Н. П. Хайдаръ ефенди, напръшенъ извънреденъ проводникъ и пълномощенъ министъръ въ Техеранъ са наименова посланикъ въ Виена и са въскачи на чинътъ балия.

— Н. П. Ханруллахъ ефенди членъ отъ голѣмийтъ свѣтъ са готви веко да отиди за Техеранъ.

— Н. П. Реуфъ-бей, напръшенъ мюстешаръ при министърството на запіето са наименова членъ отъ голѣмийтъ свѣтъ.

— Н. П. Рамзи ефенди, напръшенъ кѣлтипинъ при министърството на външнити работи са наименова мюстешаръ на запіето и са въскачи на чинътъ улахъ отъ първи класъ.

— Н. П. Мехмедъ ефенди, са наименова кѣлтипинъ при министърството на външнити работи и са въскачи на чинътъ улахъ отъ втори класъ.

— Н. П. Хамди-паша са наименова управителъ въ Брусъ.

— Нѣй са научихми съсъ скръбъ за смъртъта на Мехмедъ-паша, министъръ на мореплаваніето който умря следъ една къса болѣстъ презъ нощта на петъкътъ сръщу саботата.

Мехмедъ паша който влѣзе отъ младо време въ царското мореплаване, стана подиръ малко време единъ отъ най отличнити офицери. Презъ кармискитъ бѣй той бѣше канитанинъ на припорецътъ на Н. П. Кайсерли Ахметъ паша, главенъ командантинъ на отоманската флота и въ това качество той се една славна честь върху Махмудіето за бомбардуваніето на себастополскити калета. По късно когато адмиралитѣтъ принѣс припорецътъ си на огненната фрегата Фензи-Бахри, Мехметъ паша спомогна за уязата на Ешаторікъ тѣй също както и за излѣзуваніето и за снабденіето на отоманското тѣло което занимаваше тоя градъ.

Подиръ бѣтъ въскаченъ на чинътъ лива а той са проводи съсъ важни мисии въ Америка и въ Ингландъ и той бѣше въ Лондра когото са научи чи Н. Ц. В. Султанътъ като уцѣнилъ способността му и ревността му, му повѣри важнити служби на Капитанъ-паша.

Отъ наименованіето си насамъ, Мехмедъ паша са занимавалъ съсъ една неуморлива дѣятелность да улесни и спомогни цѣльта на господарятъ си относително за развитіето и за улѣхненіето на флотата, и въ сръдѣта на тѣя занимания дѣто една смъртъ доди да строши едно съществуваніе толкъсъ потребно на церството.

Името на високитъ офицерити на когото Турція уплакува днесъ загубата, ще бѣди съгнѣо съдружена на единъ отъ най славнити листови на исторіята му.

— Н. Ц. В. Султанътъ благоизволи да даде знаковити отъ първи класъ на ординатъ си Меджидіе на Мустафа-паша, хазинарѣ на Н. В. бейтъ отъ Тюнисъ; знаковити Османіе отъ втори класъ на генералитѣтъ хѣйредин-паша и знаковити отъ трети, четвърти и пети класови на много други офицери и тунишки чиновници.

— Погребеніето на Н. П. Атешь Мехмедъ-паша-министъръ на мореплаваніето, стана миналата сабота съсъ единъ голѣмъ алаш. По заповѣдъ на Н. Ц. В. Султанътъ, отдѣленія на войски отъ сѣикити орѣжия зеха участіе на погребеніето. Кѣнорѣтъ, който бѣше покритъ съсъ пѣлови отъ една голѣма цѣна и съсъ отомански припорци са преднѣствуваще отъ офицери на мореплаваніето. Преди да отиди на джаміята Килиджи-али дѣто ста на опѣвилото, Кѣнорѣтъ тѣ прѣмина презъ голѣмата улица на Галата.

— Миналитъ петѣкъ единъ голѣмъ обѣдъ даденъ отъ Н. П. Кіамилъ бей, вводякъ на посланициити, бѣше събралъ Н. В. Голѣмийтъ Везиръ, членовити на дипломатическото тѣло и много министри и високи чиновници отъ Високата Порта. Кіамилъ бей направи честѣта на тоя обѣдъ съсъ угѣвѣстѣта които го отличавъ.

— Научаваши са чи Н. П. Ханруллахъ ефенди, членъ отъ голѣмийтъ свѣтъ са наименова извънреденъ проводникъ и пълномощенъ министъръ на Високата Порта въ Техеранъ.

— Прочитамъ въ кореспонденсъ Женеералъ: „Богати Българи които живѣятъ въ Виена и въ Пеша сабрали единъ капиталъ отъ 80,000 флорина на които интересити ще служѣтъ за подържаніето на младити Българчета които ще са учѣтъ въ Виена.

— Числото на умрѣлити въ Цариградъ, презъ мѣсецѣтъ Реджедъ (18 Ноември до 17 Децември) са въскачува на 1000. Тѣя цифра са раздѣл съсъ следуюцитъ начинъ: мюсюлмани 332, жени 270; христіани 132, жени 110; чифути 31, жени 20.

— Поради празникътъ на рожденіето на Н. Ц. Величество, са пуснаха отъ тъмницити на полиціята 166 души задрѣни за нѣкои малки престѣпленія.

— Леаналъ Хералдъ, английската газета въ гадѣтъ ни, казва, чи Н. В. Великийтъ везиръ, Фуадъ-паша, заповѣдалъ да са основе въ Сливенъ фабрика да са искаруватъ платови за царската войска. По този случай английскитъ журналъ упоменува за фабриката, която преди нѣколко години съществуваніе въ този градъ, и казува чи лажатѣтъ на платѣтъ, който са искарвалъ въ нея, са продавалъ по 22 гроша.

ОКРЪЖНО ПИСМО.

Сицковъ, 31/12 Януаріа 1865.

Господа пріятелі!

Съсъ настояцето си ви извѣстивамъ че, по-малки ви братъ Петъръ, (що го имахъ съдружникъ до сега,) като са отдѣляла отъ менъ, то и наименованіето: БРТ. А. КРЕСТИЧЪ, на бѣшцето ни търговско дружество, прѣстава.

И азъ, като прѣйхъ сѣикити тѣкущи сѣйтѣки и кореспонденци, ще управлявамъ бѣтъ дѣсѣ сѣщото ми заведѣніе самъ, и подъ неото собствено наименованіе: Д. А. КРЕСТИЧЪ, което ми заведѣніе ще са занимава въ сѣикити търговски дѣла за моя сѣйтѣка и за сѣйтѣка на пріятелити.

И тѣй като ви благодарѣмъ за до сегашното ви повѣреніе, моля ви да благоизволите да ми го отдадете и на ново, както и азъ ще са стараа съкога за ползата ви, за да ви чѣмъ благодарени отъ услугити ми.

Имамъ честь да сѣмъ вашъ усерденъ пріятель. — Д. А. КРЕСТИЧЪ.

Отговорникъ Никола Геновичъ.